استانداری مشعل طرح انتقال پایتخت ایالتی را از ۲۰۱۶ به ۲۰۳۰ موکول کرد

(گفت‌وگو) استانداری مشعل طرح انتقال پایتخت ایالتی را از ۲۰۱۶ به ۲۰۳۰ موکول کرد

گفت‌وگو با سیمین رهنورد، مشاور ارشد استاندار مشعل در امور توسعهٔ شهری

مشاور ارشد استاندار مشعل در امور توسعهٔ شهری می‌گوید که طرح انتقال پایتخت ایالتی از شهر مشعل به شهر تازه‌بنای نوشهر، که قرار بود تا پایان ۲۰۱۶ آماده شود، به‌دلیل کمبود بودجه و تغییر اولویت‌های دولت ایالتی تا ۲۰۳۰ به تأخیر افتاده است. او در این گفت‌وگو از تغییر رویکرد، کاهش هزینه‌ها و نقش تازهٔ مشعل در شبکهٔ شهرهای ایالت سخن می‌گوید.

پرسش: چرا طرح انتقال پایتخت، که سال‌ها روی آن کار شده بود، ناگهان متوقف شد؟

پاسخ: متوقف نشد، فقط واقع‌بینانه‌تر شد. وقتی طرح در سال ۲۰۱۱ تصویب شد، فرض بر این بود که درآمد نفتی ایالت همچنان رشد دو‌رقمی خواهد داشت. در سال ۲۰۱۴ بودجهٔ عمرانی ما نزدیک به ۱۸ درصد تولید ناخالص ایالت بود. وقتی قیمت نفت سقوط کرد، ما مجبور شدیم بین ساختن شهر تازه و نگه‌داشتن بیمارستان‌ها و مدرسه‌ها یکی را انتخاب کنیم. انتخاب روشن بود.

پرسش: هزینهٔ کل طرح چقدر برآورد شده است؟

پاسخ: برآورد اولیه ۴۲ میلیارد دلار بود. امروز، با در نظر گرفتن تورم و تأخیر، رقم به حدود ۶۱ میلیارد دلار رسیده است. ما این رقم را به‌صورت یک‌جا نمی‌پردازیم. بخش بزرگی از آن از طریق مشارکت عمومی‌ـ‌خصوصی و وام‌های بلندمدت تأمین می‌شود. هدف این است که فشار بر بودجهٔ سالانه ایالت به کمتر از ۴ درصد برسد.

پرسش: با این تغییر، سرنوشت شهر مشعل چه می‌شود؟

پاسخ: مشعل قرار نیست خالی شود. برعکس، ما می‌خواهیم آن را به مرکز فرهنگی، آموزشی و گردشگری ایالت تبدیل کنیم. بسیاری از ساختمان‌های اداری که قرار بود منتقل شوند، حالا در مشعل بازسازی می‌شوند. دانشگاه ایالتی مشعل هم برنامه دارد پردیس تحقیقاتی خود را در همین شهر گسترش دهد. ما فکر می‌کنیم این مسیر برای اقتصاد محلی پایدارتر است.

پرسش: مخالفان می‌گویند این تصمیم سیاسی است و با تغییر دولت دوباره برگشت‌پذیر است. پاسخ شما چیست؟

پاسخ: این نگرانی قابل درک است، به‌همین دلیل ما قانونی تصویب کرده‌ایم که هرگونه تغییر در محل پایتخت نیازمند رأی دو‌سوم مجلس ایالتی است. این قانون را دولت فعلی تصویب کرده، اما اجرای آن به دولت‌های بعدی هم گره خورده است. ما سعی کرده‌ایم تصمیم را از چرخهٔ انتخابات بیرون ببریم.

پرسش: آیا تأخیر هفت‌ساله در اعتماد مردم به دولت ایالتی اثر منفی نگذاشته است؟

پاسخ: بله، و ما این را جدی می‌گیریم. بخشی از این تأخیر به‌خاطر همین بود که نخواستیم وعده‌ای بدهیم که نمی‌توانیم عملی کنیم. ترجیح دادیم صادقانه بگوییم که کار طولانی‌تر شده است. ما هر سه‌ماه یک گزارش پیشرفت منتشر می‌کنیم و از شهروندان می‌خواهیم که پیشرفت را زیر نظر بگیرند.

پرسش: اگر ۲۰۳۰ هم زمان مناسبی نباشد، آیا ممکن است باز هم تأخیر بخورد؟

پاسخ: ما تلاش می‌کنیم که این اتفاق نیفتد. اما واقع‌بین هستیم. اگر درآمد نفتی دوباره افزایش یابد، ممکن است زودتر هم اقدام کنیم. اگر نه، ترجیح می‌دهیم صبر کنیم تا مجبور نشویم میان ساختن شهر و حفظ خدمات عمومی یکی را انتخاب کنیم.

مشعل در مقام پایتخت

(گفت‌وگو) ۲

استاندار مشعل: پایتخت ایالت باید از دل مردم بجوشد، نه از میز مهندسان

گفت‌وگو با فرهاد نیک‌پی، استاندار مشعل، درباره انتقال پایتخت ایالتی

استاندار مشعل می‌گوید تصمیم برای انتقال پایتخت ایالتی از شهر مشعل به شهر تازه‌بنای نوشهر، که قرار است تا پایان ۲۰۲۱ آماده شود، نباید تنها بر پایه نقشه‌های مهندسی گرفته شود. او در گفت‌وگو با ما از ضرورت برگزاری همه‌پرسی، حفظ حافظه تاریخی شهر و نگرانی‌های ساکنان درباره هزینه‌ها سخن گفته است. نیک‌پی می‌گوید اگر مردم احساس کنند پایتخت جدید بر سر آن‌ها تحمیل شده، هیچ بودجه‌ای برای دوام آن کافی نخواهد بود.

پرسش: چرا اکنون زمان انتقال پایتخت فرا رسیده است؟

پاسخ: به‌دلیل رشد جمعیت در بخش‌های شرقی ایالت و فرسودگی زیرساخت‌های شهر مشعل. بسیاری از ساختمان‌های اداری ما بیش از ۷۰ سال عمر دارند و هزینه نگه‌داری آن‌ها هر سال بالا می‌رود. اگر امروز تصمیم نگیریم، فردا مجبور خواهیم بود با شتاب و هزینه‌های بسیار بیشتر این کار را انجام دهیم.

پرسش: مخالفان می‌گویند انتقال پایتخت فقط پروژه‌ای برای خوش‌خدمتی به سازندگان است. پاسخ شما چیست؟

پاسخ: این حرف را کسانی می‌زنند که نمی‌خواهند هیچ تغییری ببینند. ما نمی‌خواهیم شهر تازه را روی زمین خالی بسازیم. نوشهر امروز ۱۸۰ هزار نفر جمعیت دارد و ما می‌خواهیم آن را به قطبی برای فناوری و آموزش عالی تبدیل کنیم. اگر سازندگان سود ببرند، طبیعی است؛ اما سود آن‌ها نباید معیار اصلی باشد.

پرسش: هزینه کل طرح را چقدر برآورد کرده‌اید و منابع آن از کجا تأمین می‌شود؟

پاسخ: برآورد اولیه ۴۲ میلیارد دلار است. حدود ۴۰ درصد از بودجه عمرانی ایالت، وام بلندمدت و مشارکت با بخش خصوصی تأمین می‌شود. ما نمی‌خواهیم مالیات مردم را برای ساختن شهری که شاید هرگز کامل نشود، بالا ببریم. هر قرارداد باید شفاف باشد و هزینه‌ها هر سه‌ماه یک‌بار در دسترس عموم قرار گیرد.

پرسش: اگر مردم در همه‌پرسی مخالفت کنند، آیا طرح را کنار می‌گذارید؟

پاسخ: بله. اگر بیش از ۵۵ درصد شرکت‌کنندگان در همه‌پرسی مخالف باشند، طرح متوقف می‌شود و ما به‌دنبال گزینه‌های دیگری مانند توسعه مشعل یا انتقال بخشی از ادارات خواهیم رفت. اما این همه‌پرسی باید منصفانه برگزار شود، نه با ترفندهای تبلیغاتی.

پرسش: پیام شما به کسانی که نگران از دست رفتن هویت شهر مشعل هستند چیست؟

پاسخ: مشعل شهر ما باقی می‌ماند و حتی پررنگ‌تر خواهد شد. ما قصد داریم بخش بزرگی از آرشیف‌ها، موزه‌ها و دانشگاه‌ها را در مشعل نگه داریم. پایتخت جدید نباید به قیمت فراموش کردن گذشته ساخته شود. ما می‌خواهیم هر دو شهر را داشته باشیم.

پرسش: آخرین پرسش. اگر ۱۰ سال دیگر به این گفت‌وگو نگاه کنید، چه چیزی را موفقیت می‌دانید؟

پاسخ: اینکه مردم نوشهر احساس کنند این شهر برای آن‌هاست، نه برای اداره‌کنندگان. اگر کودکان نوشهر بدانند که پایتخت ایالت در شهر آن‌ها ساخته شده، و اگر مشعل همچنان زنده و پرجنب‌وجوش باشد، آن روز می‌توانم بگویم کار درست انجام شده است.

پرسش: آخرین پرسش. اگر ۱۰ سال دیگر به این گفت‌وگو نگاه کنید، چه چیزی را موفقیت می‌دانید؟

پاسخ: اینکه مردم نوشهر احساس کنند این شهر برای آن‌هاست، نه برای اداره‌کنندگان. اگر کودکان نوشهر بدانند که پایتخت ایالت در شهر آن‌ها ساخته شده، و اگر مشعل همچنان زنده و پرجنب‌وجوش باشد، آن روز می‌توانم بگویم کار درست انجام شده است.

استانداری مشعل طرح انتقال پایتخت ایالتی را از ۲۰۱۶ به ۲۰۳۰ موکول کرد

مخالفان طرح می‌گویند تصمیم سیاسی است و با تغییر دولت دوباره برگشت‌پذیر است

گفت‌وگو با سیمین رهنورد، مشاور ارشد استاندار مشعل در امور توسعهٔ شهری

مشاور ارشد استاندار مشعل در امور توسعهٔ شهری می‌گوید که طرح انتقال پایتخت ایالتی از شهر مشعل به شهر تازه‌بنای نوشهر، که قرار بود تا پایان ۲۰۱۶ آماده شود، به‌دلیل کمبود بودجه و تغییر اولویت‌های دولت ایالتی تا ۲۰۳۰ به تأخیر افتاده است. او در این گفت‌وگو از تغییر رویکرد، کاهش هزینه‌ها و نقش تازهٔ مشعل در شبکهٔ شهرهای ایالت سخن می‌گوید.

پرسش: چرا طرح انتقال پایتخت، که سال‌ها روی آن کار شده بود، ناگهان متوقف شد؟

پاسخ: متوقف نشد، فقط واقع‌بینانه‌تر شد. وقتی طرح در سال ۲۰۱۱ تصویب شد، فرض بر این بود که درآمد نفتی ایالت همچنان رشد دو‌رقمی خواهد داشت. در سال ۲۰۱۴ بودجهٔ عمرانی ما نزدیک به ۱۸ درصد تولید ناخالص ایالت بود. وقتی قیمت نفت سقوط کرد، ما مجبور شدیم بین ساختن شهر تازه و نگه‌داشتن بیمارستان‌ها و مدرسه‌ها یکی را انتخاب کنیم. انتخاب روشن بود.

پرسش: هزینهٔ کل طرح چقدر برآورد شده است؟

پاسخ: برآورد اولیه ۴۲ میلیارد دلار بود. امروز، با در نظر گرفتن تورم و تأخیر، رقم به حدود ۶۱ میلیارد رسیده است. ما این رقم را به‌صورت یک‌جا نمی‌پردازیم. بخش بزرگی از آن از طریق مشارکت عمومی‌ـ‌خصوصی و وام‌های بلندمدت تأمین می‌شود. هدف این است که فشار بر بودجهٔ سالانه ایالت به کمتر از ۴ درصد برسد.

پرسش: با این تغییر، سرنوشت شهر مشعل چه می‌شود؟

پاسخ: مشعل قرار نیست خالی شود. برعکس، ما می‌خواهیم آن را به مرکز فرهنگی، آموزشی و گردشگری ایالت تبدیل کنیم. بسیاری از ساختمان‌های اداری که قرار بود منتقل شوند، حالا در مشعل بازسازی می‌شوند. دانشگاه ایالتی مشعل هم برنامه دارد پردیس تحقیقاتی خود را در همین شهر گسترش دهد. ما فکر می‌کنیم این مسیر برای اقتصاد محلی پایدارتر است.

پرسش: مخالفان می‌گویند این تصمیم سیاسی است و با تغییر دولت دوباره برگشت‌پذیر است. پاسخ شما چیست؟

پاسخ: این نگرانی قابل درک است، به‌همین دلیل ما قانونی تصویب کرده‌ایم که هرگونه تغییر در محل پایتخت نیازمند رأی دو‌سوم مجلس ایالتی است. این قانون را دولت فعلی تصویب کرده، اما اجرای آن به دولت‌های بعدی هم گره خورده است. ما سعی کرده‌ایم تصمیم را از چرخهٔ انتخابات بیرون ببریم.

پرسش: آیا تأخیر هفت‌ساله در اعتماد مردم به دولت ایالتی اثر منفی نگذاشته است؟

پاسخ: بله، و ما این را جدی می‌گیریم. بخشی از این تأخیر به‌خاطر همین بود که نخواستیم وعده‌ای بدهیم که نمی‌توانیم عملی کنیم. ترجیح دادیم صادقانه بگوییم که کار طولانی‌تر شده است. ما هر سه‌ماه یک گزارش پیشرفت منتشر می‌کنیم و از شهروندان می‌خواهیم که پیشرفت را زیر نظر بگیرند.

پرسش: اگر ۲۰۳۰ هم زمان مناسبی نباشد، آیا ممکن است باز هم تأخیر بخورد؟

پاسخ: ما تلاش می‌کنیم که این اتفاق نیفتد. اما واقع‌بین هستیم. اگر درآمد نفتی دوباره افزایش یابد، ممکن است زودتر هم اقدام کنیم. اگر نه، ترجیح می‌دهیم صبر کنیم تا مجبور نشویم میان ساختن شهر و حفظ خدمات عمومی یکی را انتخاب کنیم.

مشعل در مقام پایتخت

(گفت‌وگو) ۲

استاندار مشعل: پایتخت ایالت باید از دل مردم بجوشد، نه از میز مهندسان

گفت‌وگو با فرهاد نیک‌پی، استاندار مشعل، درباره انتقال پایتخت ایالتی

استاندار مشعل می‌گوید تصمیم برای انتقال پایتخت ایالتی از شهر مشعل به شهر تازه‌بنای نوشهر، که قرار است تا پایان ۲۰۲۱ آماده شود، نباید تنها بر پایه نقشه‌های مهندسی گرفته شود. او در گفت‌وگو با ما از ضرورت برگزاری همه‌پرسی، حفظ حافظه تاریخی شهر و نگرانی‌های ساکنان درباره هزینه‌ها سخن گفته است. نیک‌پی می‌گوید اگر مردم احساس کنند پایتخت جدید بر سر آن‌ها تحمیل شده، هیچ بودجه‌ای برای دوام آن کافی نخواهد بود.

پرسش: چرا اکنون زمان انتقال پایتخت فرا رسیده است؟

پاسخ: به‌دلیل رشد جمعیت در بخش‌های شرقی ایالت و فرسودگی زیرساخت‌های شهر مشعل. بسیاری از ساختمان‌های اداری ما بیش از ۷۰ سال عمر دارند و هزینه نگه‌داری آن‌ها هر سال بالا می‌رود. اگر امروز تصمیم نگیریم، فردا مجبور خواهیم بود با شتاب و هزینه‌های بسیار بیشتر این کار را انجام دهیم.

پرسش: مخالفان می‌گویند انتقال پایتخت فقط پروژه‌ای برای خوش‌خدمتی به سازندگان است. پاسخ شما چیست؟

پاسخ: این حرف را کسانی می‌زنند که نمی‌خواهند هیچ تغییری ببینند. ما نمی‌خواهیم شهر تازه را روی زمین خالی بسازیم. نوشهر امروز ۱۸۰ هزار نفر جمعیت دارد و ما می‌خواهیم آن را به قطبی برای فناوری و آموزش عالی تبدیل کنیم. اگر سازندگان سود ببرند، طبیعی است؛ اما سود آن‌ها نباید معیار اصلی باشد.

پرسش: هزینه کل طرح را چقدر برآورد کرده‌اید و منابع آن از کجا تأمین می‌شود؟

پاسخ: برآورد اولیه ۴۲ میلیارد دلار است. حدود ۴۰ درصد از بودجه عمرانی ایالت، وام بلندمدت و مشارکت با بخش خصوصی تأمین می‌شود. ما نمی‌خواهیم مالیات مردم را برای ساختن شهری که شاید هرگز کامل نشود، بالا ببریم. هر قرارداد باید شفاف باشد و هزینه‌ها هر سه‌ماه یک‌بار در دسترس عموم قرار گیرد.

پرسش: اگر مردم در همه‌پرسی مخالفت کنند، آیا طرح را کنار می‌گذارید؟

پاسخ: بله. اگر بیش از ۵۵ درصد شرکت‌کنندگان در همه‌پرسی مخالف باشند، طرح متوقف می‌شود و ما به‌دنبال گزینه‌های دیگری مانند توسعه مشعل یا انتقال بخشی از ادارات خواهیم رفت. اما این همه‌پرسی باید منصفانه برگزار شود، نه با ترفندهای تبلیغاتی.

پرسش: پیام شما به کسانی که نگران از دست رفتن هویت شهر مشعل هستند چیست؟

پاسخ: مشعل شهر ما باقی می‌ماند و حتی پررنگ‌تر خواهد شد. ما قصد داریم بخش بزرگی از آرشیف‌ها، موزه‌ها و دانشگاه‌ها را در مشعل نگه داریم. پایتخت جدید نباید به قیمت فراموش کردن گذشته ساخته شود. ما می‌خواهیم هر دو شهر را داشته باشیم